

O Panie, nasz Boże,
Jak przedziwne Twe imię po wszystkiej ziemi!
Tyś swój majestat wyniósł nad niebiosą.
Sprawiłeś, że [nawet] usta dzieci i niemowląt
oddają Ci chwałę,
Na przekór Twym przeciwnikom,
Aby poskromić nieprzyjaciela i wroga.

Psalm 8.1-3

REKOLEKCJE 33-dniowe - WPROWADZENIE

Na początku była GORLIWA MODLITWA MATKI

WSZYSTKO CO BYŁO PÓŹNIEJ JEST ŁASKĄ i KONSEKWENCJĄ TEJ
MODLITWY... w tym TAKŻE NASZE REKOLEKCJE:



Przenieśmy się do roku 1819 do dworku w Grabonogu, żeby usłyszeć modlitwę matki Teresy Bojanowskiej za umierającego synka Edmunda, kierowaną do Matki Bożej Bolesnej. Modlitwę, która zostaje wysłuchana i dziecko cudownie uzdrowione wraca do życia. Do dzisiaj zachowało się wotum dziękczynne za ten cud w postaci srebrnego Oka Opatrzności w promieniach, ofiarowanego przez Teresę Bojanowską oraz opis tego zdarzenia w kronice Kościoła Świętogórskiego autorstwa samego Edmunda Bojanowskiego:

„Z nowszych czasów znajduje się w tutejszym Kościele srebrne wotum przedstawiające Oko Opatrzności w promieniach do ołtarza słynącej tutaj cudami Matki Boskiej Bolesnej ofiarowane ok. roku 1819 przez matkę z okolicy tutejszej na podziękę za cudowne uzdrowienie synka jej kilkuletniego, którego w ciężkiej chorobie opuścili już byli lekarze a gdy żadnego znaku życia już nie okazywał, gdy nawet na przyłożonym do jego ust zwierciadle nie występowała najmniejsza para oddechu – natenczas w żalu nieutulona matka, ufnością w Bogu natchniona i osobliwszym zawsze nabożeństwem przejęta do Matki Boskiej Bolesnej Gostyńskiej. Klęka i gorące modły zanosi o wskrzeszenie gasnącego dziecięcia, aż omdlewająca i zalana łzami widzi nagle przed sobą jakoby woszącą się ku górze postać Najświętszej Matki Bolesnej w tym samym wizerunku jak cudowna figura Gostyńska, trzymająca obiema rękami dzieciątko w bieli ubrane, które zdawała się upuszczać ku klęczącej matce. Ta na ten widok

uszcześliwiona wydała głośny okrzyk radości, wyciągnęła ręce do góry jakby z rąk Najświętszej Panny swe dziecko odebrać chciała. Wtem znikło widzenie. Matka porywa się z modlitwy, biegnie do drugiego pokoju gdzie konające dziecko leżało i zastaje je jakby ze snu obudzone i wesolo ku matce spoglądające. Od tej chwili chore dziecko tak nagle do zdrowia wróciło, że w kilka dni powstało ze śmiertelnego łóża¹.”

UTWORZENIE ZGROMADZENIA SŁUŻEBNICZEK NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY NIEPOKALANIE POCZĘTEJ

Cudownie uzdrowiony przez Matkę Bożą, błogosławiony Edmund Bojanowski /1814-1871/ był człowiekiem modlitwy i czynu, założył żeńskie zgromadzenie zakonne Służebniczek Najświętszej Maryi Panny Niepokalanie Poczętej. Edmund Bojanowski był także literatem, poetą, tłumaczem, publicystą, wydawcą, miłośnikiem i badaczem polskiego folkloru, działaczem kulturalnym, społecznym i charytatywnym m.in. utworzył pierwsze na ziemiach polskich ochronki dla dzieci. Został beatyfikowany przez papieża Jana Pawła II w Warszawie 13 czerwca 1999 r.

SŁUGA BOŻA SIOSTRA LEONIA MARIA NASTAŁ autorka „Dziennika duchowego”

Ze Zgromadzenia Służebniczek Najświętszej Maryi Panny Niepokalanie Poczętej wywodzi się Sługa Boża Siostra Leonia Maria Nastał autorka „Dziennika duchowego”. Dziennik duchowy zawiera zapisy myśli, przeżyć duchowych, rozmów z Bogiem Służebnicy Bożej z lat 1934-1939. Oryginalny tytuł, który nadała s. Leonia tym zapiskom to „*Życie wspól z Jezusem*”.



Sługa Boża Siostra Leonia Maria Nastał urodziła się 08 listopada 1903 r. w Starej Wsi jako drugie z trojga dzieci państwa Nastał. Rodzina doświadczała biedy, ojciec Leonii wiele lat spędził na emigracji zarobkowej w Ameryce. Pomimo, że Leonia już jako dziecko mówiła o powołaniu zakonnym, jednak napotkała wiele przeszkód w jego realizacji. W swoim 37-letnim życiu Siostra Leonia uczyła się i pracowała w różnych placówkach macierzystego Zakonu, m.in. w Poznaniu w latach 1933-1937. Zmarła w opinii świętości w Starej Wsi 10 stycznia 1940 roku na gruźlicę, po 7 latach walki z chorobą.

¹ „Surdut czy rewerenda. Opowieść o Edmundzie Bojanowskim” autor Amelia Szafrńska, Instytut Wydawniczy PAX 1979, str.128

Słowa Pana Jezusa kierowane do Siostry Leonii:

*I Ja cię kocham Leonio, oblubienico moja. Pragnę, byś w szczególniejszy sposób ukochała moje niemowlęstwo. Każdy okres mojego życia ma wartość nieskończoną, Boską. Ten sam Jezus jest wiekuiście w chwale u Ojca, ten sam – jako niemowlę kwili w żłobie betlejemskim, ten sam naucza, ten sam umiera, zmartwychwstaje i żyje chwalebny i sakramentalny życiem. Sługa moja Teresa [od Dzieciątka Jezus] doszła do doskonałości drogą dziecięctwa duchowego. Postąp o jeden szczebel wyżej, a raczej zstąp o jeden stopień niżej, do niemowlęctwa duchowego.*²

Sługa Boża Siostra Leonia Maria Nastał wielkim kultem otaczała Najświętsze Serce Pana Jezusa. Szeroko propagowała **Godzinę Straży nazywaną też Godziną Obecności przy Najświętszym Sercu Pana Jezusa.**

PRAKTYKA CODZIENNEJ „GODZINY OBECNOŚCI” PRZY NAJŚWIĘTSZYM SERCU PANA JEZUSA

W czasie 33 dniowych Rekolekcji podejmiemy praktykę codziennej Godziny Obecności przy Najświętszym Sercu Pana Jezusa.



Jak przeżyć Godzinę Obecności przy Sercu Jezusa

(wskazówka s. Marii od Najświętszego Serca Bernaud, Założycielki)

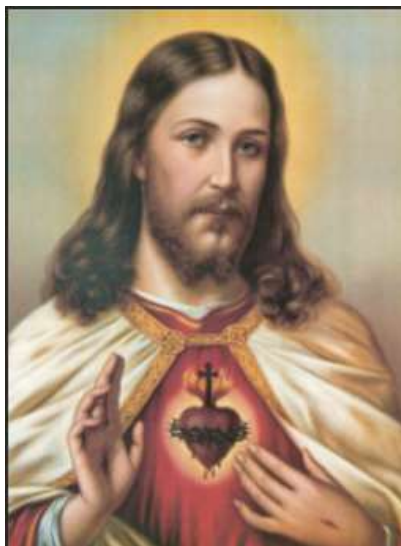
Z chwilą wybicia godziny należy się na moment skupić, uczynić znak krzyża, stając w duchu u stóp Chrystusa utajonego w świętym Przybytku Ołtarza i odmówić modlitwę *Ofiarowania Godziny Straży /treść modlitwy Ofiarowania stanowi część treści Rekolekcji 33-dniowych/*. To wszystko można wykonać w przeciągu kilku minut. Nawet jeśli jest się wśród ludzi, można to uczynić w taki sposób, że nikt tego nie zauważy. Tak rozpoczętą Godzinę Obecności przy Sercu Jezusa trzeba prowadzić dalej w cichym skupieniu z racji obecności naszego Pana, ale bez jakiegokolwiek przymusu, spełniając swoje codzienne obowiązki pod wejrzeniem najlepszego Mistrza, tak jakby się je wypełniało pod okiem szanowanego i kochanego ojca. Od czasu do czasu trzeba wspomnieć, że jest się na straży świętego Przybytku i należy zwracać wzrok swej duszy na ukochanego Jezusa, opuszczonego w tabernakulum.

Nie należy zapominać o grzesznikach i o obecnych potrzebach Kościoła Świętego. Trzeba odmawiać za nich możliwie najczęściej *Drogocenne ofiarowanie o treści: Przyjmij Ojczy Świąty jako ofiarę na potrzeby Kościoła i jako zadośćuczynienie za grzechy ludzi tę bezcenną krew i wodę, które wypłynęły z rany Boskiego Serca Jezusa – i zmiłuj się nad nami*. Należy też przedstawiać Panu Jezusowi wszelkie, choćby najmniejsze, wyrzeczenia się czegoś, np.

² Siostra Leonia Maria Nastał, „Uwierzyłam Miłości Dziennik duchowy i wybór listów” wydawnictwo WAM, trzecie wydanie poprawione 2021 r. cyt. s. 131, Imprimatur Kuria Metropolitalna w Przemyślu L2178/99.

ciekawskiego spojrzenia, ostrego słowa, odruchu zniecierpliwienia. Godzinę Straży można zakończyć odmówieniem modlitw *Ojcze nasz* i *Zdrowaś Maryjo* w intencjach Ojca Świętego.

Godzina Obecności /lub Godzina Straży/ polega na ofiarowaniu w duchu wynagradzającym dowolnie wybranej godziny w ciągu dnia, gdy łączymy się z Najświętszym Sercem Pana Jezusa, jest to codziennie ta sama godzina. Celem Godziny Obecności jest wynagradzanie i pocieszanie Najświętszego Serca Pana Jezusa oddając Mu „cześć, miłość i wynagrodzenie” podobnie jak w pierwsze piątki miesiąca.



Cześć – przez rozszerzanie Jego królestwa wśród ludzi.

Miłość - jednoczy nas bezpośrednio z Bogiem, który jest Miłością. Najpełniej objawiła się ona na krzyżu, wśród obelg, w osamotnieniu Boga-Człowieka, który uniżył swoją Boskość dla naszego odkupienia. Wdzięczni za zbawczy dar odpowiadamy Mu miłością na Miłość przez oddanie naszych serc Sercu Jezusa.

Wynagrodzenie jest odpowiadaniem „miłością na Miłość”, a jego zasadniczy cel to: w coraz większym stopniu pełnić wolę Bożą, kochać Go i wielbić, pocieszać Jego Serce za wszystkie braki miłości oraz zniewagi. Chęć zadośćuczynienia poprzez ofiarowanie swojego życia Bogu.



Każda z 12 godzin Zegara Straży Honorowej ma swoich Patronów, z którymi odprawiamy Godzinę Straży: 12⁰⁰-1⁰⁰ – z Maryją, 1⁰⁰-2⁰⁰ – ze Świętymi, 2⁰⁰-3⁰⁰ – ze Sprawiedliwymi, 3⁰⁰-4⁰⁰ – z Serafinami, 4⁰⁰-5⁰⁰ – z Cherubinami, 5⁰⁰-6⁰⁰ – z Tronami, 6⁰⁰-7⁰⁰ – z Panowaniami, 7⁰⁰-8⁰⁰ – z Mocami, 8⁰⁰-9⁰⁰ – z Potęgami, 9⁰⁰-10⁰⁰ – z Księżtwami, 10⁰⁰-11⁰⁰ – z Archaniołami, 11⁰⁰-12⁰⁰ – z Aniołami. (Zobacz podział chórów anielskich według św. Ambrożego).

Umieszczone w środku Serce Jezusa podobne jest do jaśniejącego słońca, które ożywia i ogrzewa swym światłem i ciepłem cały świat dusz. Dwanaście gwiazd przypomina dwunastu apostołów, którzy – mówiąc słowami Apokalipsy św. Jana – są fundamentami niebieskiej Jerozolimy. Na zegarze wszystko wypływa ze środkowego punktu i wszystko ku niemu zmierza³.

³ <https://www.strazhonorowa.pl/>

Schemat Rekolekcji 33-dniowych przyjęto zgodnie z „Traktatem o doskonałym nabożeństwie do Najświętszej Maryi Panny” Świętego Ludwika Marii Grignion de Montfort z podziałem na poszczególne okresy:

Okres pierwszy	-	12 dni Wyrzeczenie się świata
Okres drugi	-	7 dni Poznanie samego siebie
	-	7 dni Poznanie błogosławionej Dziewicy
	-	7 dni Poznanie Jezusa Chrystusa
Zakończenie		Akt ofiarowania się Jezusowi przez Maryję

Rekolekcje 33 dniowe zaczynamy 05 listopada /sobota/ o godzinie 9.00 spotkaniem w Kościele pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Suchym Lesie, ulica Bogusławskiego 3. Udział w spotkaniu nie jest obowiązkowy. W tym dniu można indywidualnie rozpocząć Rekolekcje. Materiały będą dostępne do pobrania online. Na zakończenie Rekolekcji 33-dniowych, w dniu 08 grudnia /czwartek/ o godzinie 18.30 w święto Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny, każdy z uczestników odczyta „Akt ofiarowania się Panu Jezusowi przez Niepokalane Serce Maryi” w czasie Mszy świętej w Kościele w Suchym Lesie lub indywidualnie w domu lub we własnej Parafii.

Gorliwa modlitwa Matki błogosławionego Edmunda Bojanowskiego wybrzmiewa do dziś. Pokazuje nam jak ważna jest modlitwa, także nasza modlitwa, którą będziemy zanosić w trakcie 33-dniowych Rekolekcji. Sługa Boża Siostra Leonia Maria Nastał ofiarnym życiem pokazała wzór niemowlęstwa duchowego przez pokorne zaparcie się samej siebie i bezwarunkowe pójście za Chrystusem, poddając się we wszystkim działaniu woli Bożej. Podążając jej przykładem, dajmy się poprowadzić mistyczną drogą duchowego niemowlęstwa, oddając wszystkie kroki na tej drodze naszej Najlepszej Matce Maryi Niepokalanej.

Wszystkim uczestnikom Rekolekcji 33-dniowych, „duchowym maratończykom”, życzymy, aby dali się poprowadzić Matce Bożej i przez gorliwą modlitwę zmieniali siebie i świat. Matka Boża nas zaprasza, podążajmy za Nią i oddajmy się Jej macierzyńskiej opiece jak niemowlęta, na wzór niemowlęcia którym był Jezus Chrystus.

Któż jak Bóg!

Barbara Zielezińska i Dominik Rydian

Suchy Las, 05.11.2022 r.